

Мај 2026. године

ПРВИ КОРАЦИ

36

**Лист ученика ЈУ Основне школе
“Свети Сава” Котор Варош**

Ријеч уредника

Драги и поштовани читаоци,

Редакција школског листа се потрудила да вам “поклони“ још један нови, 36. број “Првих корака“ са, као и уобичајено, разноликим занимљивим садржајима. Желимо да се захвалимо свим активним учесницима и координаторима који су допринијели садржајности и квалитету овог листа.

Надамо се да ћете прихватити наше извињење што креативни труд појединих ученика, у форми неке пјесме или краћег прозног садржаја, није добио своје мјесто у овом броју школског листа из објективно оправданих разлога. Једноставно, мноштво достављених прилога није могло бити заступљено у само једном броју, али сваки наредни број отвориће нове могућности да се и њихов труд афирмише и да добију сатисфакцију и заслужено мјесто у школском листу.

Хвала вам на разумијевању!

Свим ученицима и радницима желимо срећан Дан школе, а деветацима, наравно као и свим ученицима, да и ову школску годину окончају са што успјешнијим резултатима.

Поштоване колеге, драги ученици и родитељи, сретан вам дан школе. Од ове године, ми поново прослављамо дан школе одвојено од школске славе. Свети Сава је задужио наш народ толико, да га он прославља неколико пута у току године. Данас се присјећамо дана када је Синан-паша спалио мошти српског архиепископа и учитеља. Међутим, пламен не само да није уништио помен Савин, него је честице његових моштију разасуо по читавом српском простору. Савин лик и дјело су још јачр засијали и остали вјечни птимјер српском роду.

Говорити о Светом Сави и његовом значају за српски народ, истовремено значи говорити традицији и бићу тог народа. Појам „Светосавље“ је одавно превазишао историјски контекст једне личности – Растка Немањића, потоњег монаха Саве, то је укратко, српско православље и српска национална идеја. Величина људи попут Светог Саве је у томе што њихова дјела остају и послуже престанка њиховог земаљског живота. Они су све плодносни и све трајнији како вријеме одмиче. Свети Сава је заиста био велики светионик доброте, љепоте и истине. У њему је остала свјетлост Онога који је „свјетлост свијету“. Када имамо у виду примјер Светог Саве, тешко је али и лијепо припадати његовом народу. Он је заиста био учитељ „пута који води у живот“ јеванђелског “уског пута“, којим се ријетко иде, али који сигурно води ка циљу.

Попут тихог повјетарца, Сава је био омиљен и код Бога и код људи. У Палестини, приликом његова два поклоничка путовања, његова појава није оставила равнодушним ни иновјерне муслиманске великаше, па ни самог египатског султана. Одавдје је Сава донио велике драгоцености, патерицу Светог Саве Освећеног, иконе Тројеручицу и Мљекопитатељницу, дио Часног Крста Христовог и много других икона и моштију.

Осим овога је доносио богослужбене и друге књиге, из стариј палестинских и светогорских манастира, који су били средишта не само богослужбеног живота, него и ризнице образовања. Да се изразимо језиком сродним савременом, Сава је обилазио најпрестижније универзитете и одатле доносио плодове науке, људске и Божанствене мудрости.

Сава је састављао Типике за манастире, службе светитељима, своје Законоправило. Овим је желио да оплемени традицију и културу свога народа. Да тај народ учини ближим небу као би на земљи чврсто стајао пред свим изазовима историје. Он је обогатио свој народ, наслијеђем околних народа. Није се плашио туђих врлина и знања, него наших недостатака. У исто вријеме, био је и традиционалан али и револуционаран. Традиционалан/предањски јер је чврсто ходио стазама православног предања, а револуционаран, јер се није либио да исправи и промијени оно што је сматрао недостатком.

Истраживачи који су се бавили Светим Савом и његовим дјелима, говоре да је овдје ријеч о синтези великих размјера. Шта год добро видио, чуо или прочитао, Свети Сава се трудио да то придода у културну ризницу свога народа. Он није отишао у туђи свијет вођен жељом за славу, иако га она по Божјем промислу није заобишла, већ да свој народ учини културно богатијим – да Срби не буду духовна сиротиња међу народима.

Многи Срби, вођени примјером светитеља Саве, задивили су како своје сународнике, тако и читав свијет. Никола Тесла, Јован Дучић, Михајло Пупин, Милош Црњански, Николај Велимировић, блаженопочивши Патријарх Павле или данас Новак Ђоковић су само неки од њих. На овој листи се заслужено могу наћи и многи други, али ми их овдје не можемо све поменути, нажалост. Они се нису стидјели ни своје вјере, ни свога имена, ни писма ни светога Саве. Вођени његовим примјером, показали су какав Србин треба да буде Христов вјерни ученик који воли читав свијет љубављу Христовом.

Драги моји, нека нам је сима сретан дан школе!

Далибор Ђурић

Ивона Тепић - ученик генерације

У четвртак, 12. 6. 2025. године обиљежили смо Дан ученичких постигнућа, те је тим поводом одржана приредба и промовисан успјех ученика ЈУ ОШ „Свети Сава“ Котор Варош. Захвалнице за сарадњу додијељене су Полицијској станици Котор Варош, Центру за културу, спорт и информисање Котор Варош, Дому здравља „Свети Пантелејмон“ и Црвеном крсту Котор Варош. За постигнуте резултате на такмичењима директор школе је уручио похавле наставницима Зорану Тепићу за 3. мјесто на регионалном такмичењу из прве помоћи, Игору Вученовићу за 5. мјесто на републичком такмичењу у одбојци, Недељку Кузмићу за 3. мјесто на републичком такмичењу у рукомету и учешћу на регионалном такмичењу у фудбалу, Мирудину Дугоњићу за 1. и 2. мјесто на регионалном такмичењу из исламске вјеронауке и Миленку Нарићу за освојено 5. мјесто на републичком такмичењу из православне вјеронауке. Ученицима који су се истакли током основног школовања уручене су посебне дипломе, Вукове дипломе и диплома ученика генерације.

Вукове дипломе су добили сљедећи ученици:

Ервин Алекић,
 Јелена Дукић,
 Андреј Лукић,
 Ивона Тепић
 и Анђела Ђекановић.

Посебне дипломе су добили сљедећи ученици:

Физичко и здравствено васпитање: Теа Тепић, Павле Тепић, Огњен Тепић, Алекса Пуцаревић, Иван Каламанда, Владимир Ђурић, Романа Борић, Милан Ескић, Давид Главаш, Лана Вулин, Данило Пејаковић, Весна Башић и Јован Милановић.

Математика: Ивона Тепић

Физика: Ивона Тепић

Исламска вјеронаука: Ервин Алекић и Ријад Чиркић

Православна вјеронаука: Марина Тривуновић,

За ученика генерације за школску 2024/2025. годину проглашена је Ивона Тепић.

ВЕЛИДА ПОПОВИЋ

Наставник српског језика и књижевности, својим дугогодишњим преданим радом у просвјети оставља дубок траг у образовању и васпитању младих генерација. Њена мисија није само преношење знања, већ и његовање љубави према матерњем језику, књижевности и правим животним вриједностима. Кроз наставу и бројне ваннаставне активности успјешно подстиче код ученика креативност, самопоуздање и културу изражавања.

Посебан печат њеном раду даје посвећеност драмском одгоју, кроз који ученицима отвара врата свијета умјетности и омогућава им да слободно изразе своје таленте. Такође, резултати њеног рада препознатљиви су кроз бројне успјехе ученика на такмичењима из матерњег језика.

Снажна повезаност просвјете и умјетности огледа се и у њеном културном ангажману. Већ петнаест година успјешно води Дом културе "Мирослав Миро Пејовић", гдје својим ентузијазмом и визијом окупља младе, подстиче њихову креативност и доприноси развоју културног живота заједнице.

Аутор је више награђиваних драмских текстова и режисер бројних представа, извођених на фестивалима и позоришним сценама, гдје су оствариле значајна признања. За свој изузетан допринос, поред бројних награда у просвјети, добитник је и признања на државном нивоу за драмски одгој дјеце и омладине.

Њен рад представља узор преданости, стваралаштва и истинске посвећености човјеку, образовању и умјетности, са трајним утицајем на генерације које долазе.

ВУКИЦА ТЕПИЋ

Вукица Тепић рођена је 9. 5. 1960. године у Савићима, дивном сеоском крајолику, чији предјели још више употпуњавају природне љепоте узломачких обронака.

Вукица је свој радни вијек провела, као радница на одржавању чистоће, запослена 1992. године у подручном одјељењу у родним Савићима, гдје је радила шест година на пола радног времена. Због недовољног броја ученика, школа у Савићима је затворена, те је исти посао наставила у подручној школи у Врбањцима, у којој је радила до 2025. године, када је са напуњених 65 година живота отишла у заслужену пензију, као честит и вриједан радник, са 26 година радног стажа.

Знајући њену нарав, могу рећи да је својом смирености, релаксацијом, одмјереним благим тоном и искреним понашањем веома сугестивно и благотворно дјеловала на непосредне саговорнике. Вриједна и гостопримљива жена и домаћица, која се бави пољопривредом, драга и отворена срца дочекује госте пићем, кафом, а понајвише лијепог људског ријечју.

Сада живи с мужем у родним Савићима. Има два сина, двије снахе и три унука, с којима је у лијепим и скалдним породичним односима.

Па, нека јој је са срећом!

Миленко Столић

НАДА СИМИЋ

Нада Симић је рођена 20. 3. 1960. године у Масловарама, гдје је завршила основну школу, а средњу економску у Котор Варошу (прва генерација). Након завршене средње школе запослила се 1. 2. 1979. године у тадашњем Центру за основно образовање и васпитање „24. април“ Котор Варош у рачуноводственој служби. У саставу овог Центра биле су све основне школе на нивоу општине. Након неколико година школе су регистроване као самосталне јавне установе, а Центар је престао да постоји.

У току радног стажа Нада је обављала послове рачуновође и секретара школе. Пензионисана је са радног мјеста рачуновође 20. 3. 2025. године са 46 година 1 мјесеца и 20 дана радног стажа. Нада живи у Масловарама са супругом Слободаном који је, као и она, цијели радни вијек провео у школи и обављао послове учитеља. Нада и Слободан имају двоје дјеце и три унука.. Са супругом Слободаном, који је као и она цијели радни вијек провео у овој школи и обављао послове учитеља, живи већ дуже вријеме у Масловарама, гдје мирно и задовољно проводи пензионерске дане.

СТАНОЈКА КУШЉИЋ

Станојка Кушљић рођена 1961. године у Раштанима, мјесној заједници Масловаре, гдје је завршила основну школу. Послије завршене средње школе у Котор Варошу, 1981. године на Педагошкој академији у Бањалуци уписује и завршава учитељски смјер.

У јутарњој тишини, док се село тек почиње будити, она ужива у првој кафи, гледајући кроз прозор док свијет некуда жури. Жена великог срца, великог духа, пуна љубави и топлине, долазила је на посао пуне 42 године показујући нам како је ово најљепши посао на свијету који пркоси времену својом ведрином и љепотом.

Њене руке, иако више не раде брзином којом су некада писале дневник или цртале по школској табли и даље су неуморне. Оне сада сију поврће, хране животиње, заливају руже на балкону и са посебном пажњом листају дневну штампу.

То је жена која је своје „заслужено слободно вријеме“ претворила у нову врсту умјетности, умјетности живљења за друге, али и за сопствену душу. Она више не трчи за аутобусом, нити провјерава сат сваких 5 минута. Њен нови сат је сунце у башти и вријеме када се њене унуке играју и весело трче по дворишту.

У њеној кухињи увијек мирише домаћи хљеб и цицвара. Иако су њени кораци, можда, постали краћи и спорији, њен дух је бржи него икада. Она је доказ да човјек не стари, већ само добија на вриједност, попут старог вина или драгоцене књиге.

Гледајући учитељицу Станојку, схватам да љепота не блиједи са годинама, већ се само претвара у мирну, тиху свјетлост која обасјава све око себе.

Јелена Јурић

Пензија

Вријеме брзо пролази,
ја осјећам тензију,
још година-двије,
па одох у пензију.

А шта онда?
Чему да се надам?
У сваком погледу
ја полако падам.

Сиједа коса одавно
главу ми је напала,
младост моју лијепо, срећну
тек тако је узела.

Ал' се нећу предати
старачком маниру,
живјећу лагано
у скромноме миру.

Књигу ћу у руке,
ил' штап за пецање,
ил' смислити који стих,
досаде ће бити мање.

У срцу носталгија
сјећања ми буди,
али осим успомена
ништа ми не нуди.

Мањкаће ми много тога,
мањкаће ми раја,
а да будем искрен,
и та школска граја.

Али, шта је, ту је.
Морам ићи даље
докле Бог ми да.
Волио бих да је дуговјечна
моја пензија.

МИЛЕНКО СТОЛИЋ

Македонски глас „ДЗ“ (S)

Као што знамо, у гласовном систему српског језика има 30 гласова, као и 30 слова, док у македонском језику има 1 више, дакле 31 глас, а толико и слова, а тај један глас више је сливени глас који добијамо брзим и спојеним изговором гласова ДЗ, што је звучни еквивалент беззвучном сливеном сугласнику Ц, добијеном стапањем сугласника ТС (Ц). Обиљежава се знаком S. Нисмо ни свјесни да га и ми спонтано изговарамо и у српском језику у неким ријечима под утицајем законитости изговора по правилима једначења сугласника по звучности. У то ћете се увјерити ако брже изговорите следеће ријечи: КИЦБИЛ, КОЦБЕК, ФИЦЦЕРАЛД, ПИТСБУРГ итд, у којима ће се прије чути глас S (ДЗ) него Ц. Ето, није ни то наодмет да знате.

Прича о Божићу и Дједа Мразу

Једног хладног зимског дана, тачно на Божић, један дјечак, по имену Филип, зажелио је један необичан поклон за који нико није смио да зна.

Када га је мама питала шта је зажелио, он је рекао да је то тајна. Мајка је покушавала да сазна шта је то, али није успјела. Када се пробудио, одлучио је рећи која је то жеља. Рекао јој је да жели право Дједа Мразу. Дјед Мраз је све слушао кроз димњак. Мама је рекла да то није могуће. Када је дошло вријеме да се поклони отварају, Филиповог није било. Док су се сви веселили, чуло се куцање на вратима. Када је Филип отворио врата, то је био Дједа Мраз.

Дједа Мраз му је поклонио загрљај!

Петар Цвијић VI, Врбањци

Срећа је у малим стварима

Najsretniji su oni koji u malim stvarima pronalaze veliku radost.

Срећа, неухватљива, а тако жељена искра у нашим животима. Многи је траже у великим стварима, попут богатства, славе, моћи и успјеха, а не примјећују да се она често скрива у најобичнијим или, чак, свакодневним тренуцима.

Срећа је јутро започето кафом, јутро које мирише на свјеже испечен хљеб, док први зраци сунца обасјавају успавани град. То су тренуци који миришу на нови почетак. Она се скрива у непримјетним ситницама, као што су осмијех пролазника, звук познатог гласа, шуштање лишћа под ногама и пробијање сунца кроз тмурне облаке. Срећа је кад се након тешког и исцрпљујућег дана вратиш кући, гдје те чека загрљај драге особе. Тада схватиш да на крају дана остаје осјећај испуњености, као да ти је душа пронашла мир. Понекад, срећа је пјесма

коју случајно чујеш, али у њој пронађеш себе. Некад је то мирис земље после кише или траве након кошења, који нас враћа у дјетињство, када је све било без брига и проблема. Када неком помогнемо, а он нам узврати осмијехом који говори више од хиљаду ријечи. Тада схватамо да је срећа заразна, што је више дајеш, више је имаш. Често је нечујна, али када је једном осјетиш, испуни те цијелог.

На крају дана остају само успомене и срећни тренуци проведени са нашим ближњима. У тим тренуцима требамо бити захвални Богу, јер је срећа највећи благослов који нам је дат.

Милица Вујиновић IX Забрђе

Љубав као снага која нас мијења

Љубав је једно од најљепших осјећања које човјек може доживјети. Она је смисао сваком дану и боји живот посебним бојама.

Љубав не мора увијек бити савршена да би била искрена. Понекад се јавља тихо, без великих ријечи и осјећања. Можемо је познати у бризи, разумијевању и стрпљењу. Љубав према породици учи нас сигурности и повјерењу. Пријатељска љубав показује нам колико је важно имати некога ко нас разумије. Прва заљубљеност доноси узбуђење и радост, али и несигурност. У љубави учимо да дијелимо срећу са другима. Такође учимо да опраштамо и када није лако. Љубав нас чини храбријима него што мислимо да јесмо. Због ње смо спремни да се промијенимо набоље. Она нас подсећа да нисмо сами на овом свијету. Љубав понекад боли, али нас и тада учи важним лекцијама. Без љубави би живот био празан и хладан. Када волимо, свијет око нас изгледа љепше. Мале гесте тада имају велика значења.

Искрена љубав не тражи савршенство, већ истину. Она траје онда када постоји поштовање. Зато је љубав највећа снага коју човјек може имати.

Аида Прља VIII, Врбањци

Мали тренуци среће

Срећа не мора увијек бити нешто велико и посебно. Често се крије у малим стварима које чине наш живот љепшим. Иако то понекад не примјећујемо, управо ти мали тренуци остају у нашем сјећању.

Један од најљепших извора среће је у школским пријатељима. Смијех и шале током одмора и разговора прије часа чине школу угоднијим мјестом. Пријатељи нам помажу када нам је тешко, бодре нас пред контролни и радују се нашим успјесима. Уз њих, и школске обавезе постају лакше. Срећа се крије и у тренуцима проведеним са породицом. Заједнички излети, школске приредбе и успомене које стварамо остају с нама и након завршетка школе. То су тренуци које нећемо заборавити. Данас, у брзом свијету често заборавимо колико су мале ствари важне. Када научимо да цијенимо пријатељство, искрен осмијех и подршку, схватимо да срећа не зависи од материјалних ствари, већ од људи који нас окружују.

Мали тренуци среће, посебно они са школским пријатељима, чине наше дјетињство посебним и незаборавним.

Хана Лиховић VIII, Врбањци

Срећа ја у малим стварима

Срећа! Тако мала ријеч, а опет толико велики појам. „Није срећа пара пуна врећа“, то је искрена емоција коју и најсиромашнији човјек више осјети од најбогатијег. И никада је не треба узалуд осјећати, ни узимати.

Срећу не дефинише велика кућа на два спрата, јахте и кофер пун новца. Ни тај што све то има није најсрећнији. Сам појам узречице „срећа је у малим стварима“ у себи садржи велику дубину и истину. Дијете је најсрећније када за Божић и Светог Николу испод јелке угледа играчку коју је желио. Његова срећа се кроз цијелу кућу вијори попут бистре ријеке. Добра оцјена након напорног учења, попут вриједног миша, то нам дође као награда. Тај осмијех и срећа на лицу се не може сакрити. Окруженост правим људима, за мене, је највећа срећа. Небитно гдје, хоће ли то бити на клупи, испред школе или, пак, у кући. Са правим људима се осмијех, попут чаробне пјесме, вијори кроз улицу. Послије изласка са таквим особама, што би људи рекли, „срце буде као Русија“. За мене, највећу срећу представља мајчин загрљај. Топлина и олакшање у њеном загрљају, у мени пробуди петогодишњу мене. Осјећам се као сунце послије кише. Срећа је имати праве људе око себе који ти неће давати лажна обећања попут политичара. Од других особа, срећу никада не треба скривати, већ ако можете цијелом свијету покажите.

Срећу не треба гањати, она дође сама. Сви ми на крају видимо оно свјетло на крају тунела. Као што сами себе требамо усрећити неким ситницама, тако требамо и друге. Ја сам испричала шта је за мене срећа, можеш и ти испричати шта је за тебе.

Анастасија Врховац IX3

Другарство

Другари су људи са којима дијелимо радост, тугу, тајне и свакодневне авантуре. Прави другар увијек стоји поред нас, без обзира на ситуацију.

Другарство је посебно, јер нас учи многим важним стварима. Кроз пријатељства учимо да дијелимо, да помажемо и да будемо стрпљиви. Када имамо другаре, осјећамо се мање сами и спремнији смо да се суочимо са проблемима. Они нас мотивишу да будемо бољи и храбрији, а, такође, уче нас стрпљивости и како да опростимо. Без правих особа у животу многе ситуације би биле теже и досадније, а са њима и обични дани постају посебни. Увијек се ту нађе мали конфликт, али и то нам говори да у животу није све једноставно. Највеће благо је имати некога коме можеш да повјериш своју тајну, јер срећа је већа када се са другима дијели. Дружење са другаром чини дан љепшим и богатијим, а туга се лакше носи када можеш да је подијелиш и разговараш о њој.

Право пријатељство се не мјери поклонима, већ дјелима и искреношћу. Зато је другарство једно од најљепших осјећања које можемо имати.

Сара Раљић VIII2

Долазак прољећа

Доста је зимских дана,
вријеме је за прољећни данак.
Зимски се брегови отапају,
а прољећна брада отварају.

Дани су дужи,
а ноћи кратке,
мање је туге,
више је среће.

Душица Ђурић VI Врбањци

И ове године 27. јануара смо прославили Дан школе и нашу Крсну славу, Светог Саву. Са почетком у 08.00 часова у Централној школи у Котор Варошу и у Подручним школама Врбањци и Забрђе одржани су вјерски обреди и приредбе које су припремили наши ученици уз помоћ својих наставника. Након обреда и приредбе гости и радници школе провели су угодне тренутке уз пријатно дружење у Централној школи.

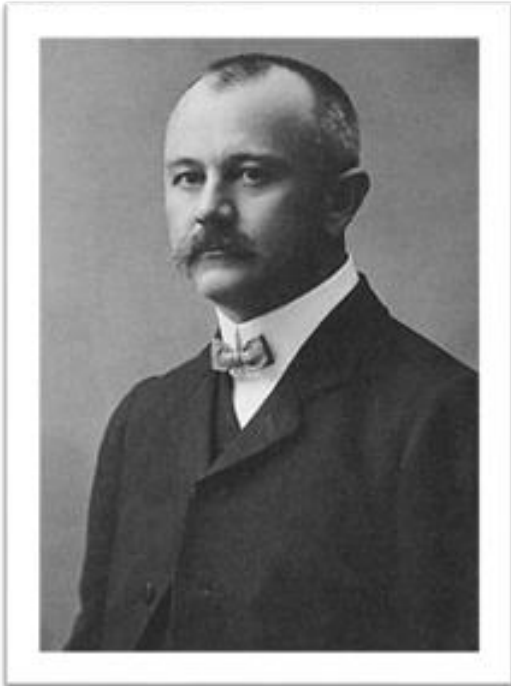
Од ове школске године поново славимо 10. мај као Дан школе. То је дан када су спаљене мошти Светог Саве на Врачару, чије име носи наша школа. Тим поводом су одржани приредба и спортска такмичења ученика у фудбалу и одбојци.

ЈОВАН ЦВИЈИЋ

(1865–1927)

Јован Цвијић један је од најзначајнијих српских научника свих времена. Рођен је 11. октобра 1865. године у Лочевцима, у Србији, а преминуо је 16. јануара 1927. године у Београду. Оставио је неизбрисив траг у географији, геоморфологији, етнографији и антропогеографији, посташи препознатљив не само у домаћој него и у свјетској науци.

Јован Цвијић је основну и средњу школу завршио у Београду, а студије географије и природних наука наставио је на Великој школи у Београду, а потом и на Универзитету у Бечу. Докторат је одбранио 1893. године на Бечком универзитету, са тезом о тектоници и геоморфологији Балканског полуострва. Та тема постала је основа свих његових будућих истраживања.

По повратку у домовину, Цвијић је постао професор Велике школе, а касније и Универзитета у Београду. Његова предавања привлачила су велики број студената, а утицај на развој српске географске науке био је изузетан. Био је ректор Универзитета у Београду, а 1906. године постао је редовни члан Српске краљевске академије.

Цвијићев научни допринос огroman је и вишеструк. У геоморфологији је увео термин „крас“ (карст) у свјетску научну литературу, описавши посебне облике рељефа настале растварањем кречњака. Његово дјело „Das Karstphänomen“ из 1893. године сматра се темељним доприносом свјетској геоморфологији.

У антропогеографији и етнографији, Цвијић је провео деценије истражујући Балканско полуострво. Путовао је пјешнице кроз Македонију, Србију, Стару Србију, Босну и Херцеговину, биљежећи особине становништва, насеља и начина живота. Резултат тога јесте дјело „Балканско полуострво и јужнословенске земље“, које и данас остаје незаобилазна референца за проучавање тог поднебља.

Значајан је и његов рад о психологији народа Балкана, у коме је описао различите психичке типове становништва формиране под утицајем географских и историјских прилика. Цвијић је тако поставио темеље српске хуманистичке географије.

Цвијић није бјежао ни од друштвене и политичке одговорности. За вријеме Првог свјетског рата, активно је учествовао у дипломатским напорима за признање права српског и јужнословенских народа на самоопредјељење. На Париској мировној конференцији 1919. године, заступао је интересе Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, пружајући научне аргументе за праведно разграничење.

Његово познавање Балкана, поткрепљено деценијама теренских истраживања, дало је снажан научни ауторитет аргументима које је износио пред свјетским дипломатама. Тиме је Цвијић показао да наука може и мора да служи националном и хуманистичком добру.

Јован Цвијић преминуо је 1927. године, оставивши иза себе богато научно наслијеђе. Сахрањен је на Новом гробљу у Београду уз највише државне почести. Његово дјело и данас је живо – у географским уџбеницима, научним радовима и свим истраживањима Балканског полуострва.

У знак признања, Универзитет у Београду, бројне школе, улице и установе широм Балкана носе његово име. Поштанске марке, новчанице и споменици подижу га у ред националних великана. Академска заједница широм свјета и данас цитира његове радове, а Цвијић је и даље симбол спреге научне радозналости, патриотизма и хуманизма.

Јован Цвијић остаје незаобилазна личност српске и европске науке. Живио је у времену великих историјских потреса, али је успио да их претвори у подстицај за рад, истраживање и просвјешћивање. Својим дјелом показао је да је истинска наука увијек у служби човјека и заједнице. Зато га с поносом памтимо и зато ће његово наслијеђе живјети у нашем народу и свјетској науци вијековима.

Кућа Јована Цвијића у Београду

У току школске 2024/25. школске године ученици наше школе су учествовали на разним такмичењима на школском, општинском, регионалном и републичком нивоу. На следеће двије стране приказани су постигнути резултати по предметима и нивоима такмичења.

МАТЕМАТИКА:

Школско такмичење:

А) СЕДМИ РАЗРЕД:
Бојана Савановић – VII-4
Лена Вученовић – VII-1
Нађа Васић – VII-3

Б) ОСМИ РАЗРЕД:

Милица Вујиновић – VIII ПШ Забрђе
Наталија Драгољевић – VIII ПШ Забрђе
Марко Радиша – VIII-2

В) ДЕВЕТИ РАЗРЕД:

Данило Пејаковић – IX-2
Марија Тодоровић – IX-4
Андреј Лукић – IX-3

Општинско такмичење:

А) СЕДМИ РАЗРЕД:
3. Лена Вученовић VII-1
3. Нађа Васић VII-3

Б) ОСМИ РАЗРЕД:

1. Марко Радиша VIII-2
3. Наталија Драгољевић VIII- ПШ Забрђе

В) ДЕВЕТИ РАЗРЕД:

2. Марија Тодоровић IX-4
3. Андреј Лукић IX-3

Регионално такмичење:

9. Марко Радиша VIII-2

ФИЗИКА:

Школско такмичење:

А) СЕДМИ РАЗРЕД:
1. Ана Каламанда VII-1
2. Никола Радоњић VII-4
3. Младен Благојевић VII-4

Б) ОСМИ РАЗРЕД:

1. Милош Јурић VIII-1
2. Елена Миљановић VIII-4
3. Марко Радиша VIII-2

В) ДЕВЕТИ РАЗРЕД:

1. Јелена Дукић IX-3
2. Андреј Лукић IX-3
3. Ивона Тепић IX-1

Општинско такмичење:

А) СЕДМИ РАЗРЕД:
1. Никола Радоњић VII-4
2. Младен Благојевић VII-4
3. Ана Каламанда VII-1

Б) ОСМИ РАЗРЕД:

1. Милош Јурић VIII-1
2. Елена Миљановић VIII-4
3. Марко Радиша VIII-2

В) ДЕВЕТИ РАЗРЕД:

1. Андреј Лукић IX-3
2. Јелена Дукић IX-3

Регионално такмичење:

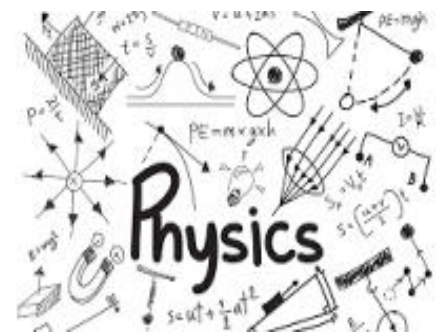
А) СЕДМИ РАЗРЕД:
11. Никола Радоњић VII-4
12. Ана Каламанда VII-1
13. Младен Благојевић VII-4

Б) ОСМИ РАЗРЕД:

12. Милош Јурић VIII-1

В) ДЕВЕТИ РАЗРЕД:

15. Андреј Лукић IX-3

СРПСКИ ЈЕЗИК

Школско такмичење:

1. Давид Миљановић VII-4
2. Анда Прља VII-Врбањци
3. Никола Радоњић VII-4

Општинско такмичење:

1. Давид Миљановић VII-4
2. Сара Раљић VII-2

Регионално такмичење:

13. Давид Миљановић VII-4

ПРАВОСЛАВНА ВЈЕРОНАУКА

Школско такмичење:

1. Николина Тривуновић VI-2
2. Теа Бибић VI-1
3. Илија Шелвер VI-3

Општинско такмичење:

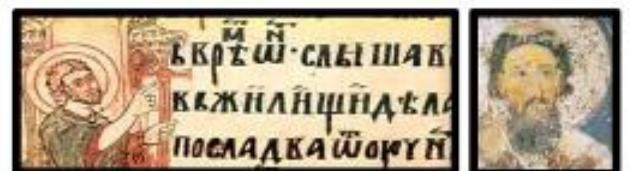
1. Николина Тривуновић VI-2
3. Теа Бибић VI-1

Регионално такмичење:

3. Николина Тривуновић VI-2

Републичко такмичење:

5. Николина Тривуновић VI-2

ИСЛАМСКА ВЈЕРОНАУКА

Школско такмичење:

VIII РАЗРЕД
1. Малик Делић – VIII-3
1. Лемана Скопљак – VIII ПШ Забрђе
2. Алма Хаџиселимовић – VIII ПШ Забрђе
3. Алмир Хаџиселимовић – VIII ПШ Забрђе

IX РАЗРЕД

1. Мухамед Хибџић – IX ПШ Врбањци
2. Алдина Чиркић – IX ПШ Врбањци
3. Едвина Хибџић – IX ПШ Врбањци

Општинско такмичење:

VIII Разред
1. Малик Делић VIII-3
2. Лемана Скопљак VIII- ПШ Забрђе

IX Разред

3. Мухамед Хибџић IX ПШ Врбањци

Регионално такмичење:

1. Малик Делић VIII-3
2. Лемана Скопљак VIII- ПШ Забрђе

ИНФОРМАТИКА

Школско такмичење:
1. Страхиња Радивојевић IX-1
2. Андреј Лукић IX-3
3. Анастасија Дугоњић IX-2

Општинско такмичење:
1. Страхиња Радивојевић IX-1
3. Андреј Лукић IX-3

Регионално такмичење:
13. Страхиња Радивојевић IX-1

ЦРВЕНИ КРСТ

Школско такмичење:
Мисли мине – 1. мјесто
Нађа Васић VII-3,
Михајло Вученовић VII-3 и
Ивана Бубић VII-4

Општинско такмичење:
Мисли мине – 1. мјесто
Нађа Васић VII-3,
Михајло Вученовић VII-3 и
Ивана Бубић VII-4

Регионално такмичење:
Мисли мине - 4. мјесто

Нађа Васић VII-3
Михајло Вученовић VII-3
Ивана Бубић VII-4

Познав. покрета ЦК - 1. мјесто
1. Миленко Бузић VIII-2
2. Кристина Кутић VIII-2
3. Софија Микановић VIII-3

Познав. Пок. ЦК - 2. мјесто
1. Миленко Бузић VIII-2
2. Кристина Кутић VIII-2
3. Софија Микановић VIII-3

ПРВА ПОМОЋ

Регионално такмичење:
3. мјесто
Анђела Павловић, Дуња Нарих,
Кристина Кутић, Драган узмић,
Миленко Бузић и Вукота
Мацарић.

ИСТОРИЈА И ГЕОГРАФИЈА

Регионално такмичење:
учествовали
1. Теа Тепић IX-4
и Неда Тривуновић IX-4

ЋИРИЛИЦЕ, ЧЕДО МОЈЕ

Регионално такмичење:
учествовали
Ана Каламанда VII-1
Катарина Кучук VIII-4
Лара Андријевић IX-4

ОДБОЈКА ЖЕНСКА ЕКИПА

(Ђурић Ивана, Ђурашиновић Софија, Бибић Ника, Врховац Анастасија, Павловић Анђела, Микановић Ања, Башић Весна, Вулин Лана, Борић Романа, Поповић Ана, Тепић Теа, Кучук Катарина)

Општинско такмичење:
1. мјесто

Регионално такмичење:
1. мјесто

Републичко такмичење:
5. мјесто

ОДБОЈКА МУШКА ЕКИПА

(Милан Ескић, Јован Милановић, Дејан Гајић, Владимир Ђурић, Иван Каламанда, Алекса Пуцаревић, Огњен Тепић, Павле Тепић, Данило Пејаковић, Марко Радивојевић)

Општинско такмичење:
1. мјесто

Регионално такмичење:
3. мјесто

МАЛИ ФУДБАЛ МУШКА ЕКИПА

(Лука Гламочак, Владо Јошић, Драган Кузмић, Михајло Тепић, Стефан Велеушић, Вељко Бубић, Немања Ђукић, Огњен Ђукић, Милан Ескић, Алекса Пуцаревић, Огњен Тепић и Александар Радивојевић.)

Општинско такмичење:
1. мјесто

Регионално такмичење:
учешће

РУКОМЕТ МУШКА ЕКИПА

(Дејан Гајић, Ђорђе Максимовић, Марко Ковачевић, Давид Главаш, Марко Радивојевић, Иван Каламанда, Андреј Гламочак, Милан Ескић, Драган Савић, Милко Марић, Вукота Мацарић и Ђорђе Тепић.)

Регионално такмичење:
1. мјесто

Републичко такмичење:
3. мјесто

Наша школа има јако добру сарадњу са МУП-ом. Службеници ПС Котор Варош се труде да ученицима укажу на опасности које свакодневно вребају и уче их како да се заштите и правилно поступе у одређеним ситуацијама. Тако су и ове године одржали предавање ученицима наше школе о пиротехничким средствима. Ученицима је скренута пажња на опасности које могу изазвати употреба оружја и пиротехничких средстава.

У нашој школи ученици су укључени у разне секције. Чланови рецитаторске, драмске и фолклорне секције се увијек потруде да присутне забаве на приредбама које спреме са својим наставницима. Дана 18.12.2024. године у Централној школи одржана је приредба поводом Никољдана. Ученици су уз помоћ својих наставника припремили богат културно-умјетнички програм и забавили све присутне.

Сваке године се радујемо доласку ђака првака у нашу школу. У петак 30. 8. 2024. године организован је пријем првачића у Централној школи у Котор Варошу са почетком у 09.00 часова. У први разред уписано је 128 ученика, и то 105 у Централној школи, 11 у ПО Врбањци, 9 у ПО Забрђе и 3 у ПО Присоје. Тим поводом у Централној школи уприличен је свечани пријем за наше првачиће за које је начелник општине, Зденко Сакан припремио пригодне поклоне. Директор школе, Душан Петрушић је поздравио све присутне и упутио ријечи добродошлице нашим првачићима.

Дана 16. 9. 2024. године у нашој школи је обиљежен Дан српског јединства, слободе и националне заставе. Овај дан обиљежава се од 2021. године у Србији и Републици Српској са циљем његовања националног идентитета. Дан српског јединства, слободе и националне заставе обиљежава се на данашњи датум у знак сјећања на 15. септембар 1918. године када је, у Првом свјетском рату, пробијен Солунски фронт.

Дана 08. 11. 2024. године ученици подручних школа Забрђе, Врбањци и Присоје, у пратњи својих наставника, ишли су на једнодневни излет на Борја. Ученици Централне школе су седам дана раније ишли на излет на Бјелине.

Прва љубав

Прва љубав тихо дође
као љетни благи вјетар
У грудима срце расте,
нова, чудна мелодија.

Сваки корак ближе теби
као нови свемир цијели.
У души цвјета нада
да смо једно друго хтјели.

Као тренутак топли
усред хладних дана,
свака ријеч је превелика,
свака слутња све говори.

Она увијек у срцу
остави тај мали траг.
Прва љубав је најљепша
и најтише се ствара.

Иван Благојевић VIЗ

Право другарство

Кад свијет постане хладан и сив,
уз правог друга ја сам храбар и жив.
Он препозна и тугу и смијех,
и претвара пораз у нови успјех.

У клупи дијелимо план и сан,
заједно нам брже пролази дан.
Кад дође тест и ухвати нас трема,
уз другарску ријеч ту границе нема.

Ако погријешим, неће ми судити,
већ разумјети и учити.
Показаће како се поштено стоји
и како се пријатељ увијек воли.

Зато, чувај пријатеља свога,
јер то је дар од Бога самога.
Кроз срећу, кроз тугу, кроз сваки круг
највећа снага је прави друг.

Срђан Миљановић VIЗ

Пријатељство између Лује и Јаблана

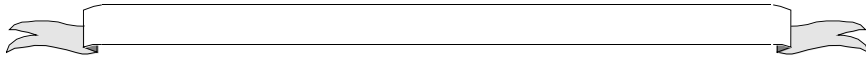
Лујо и Јаблани су књижевни ликови чије је пријатељство описано у приповеци „Јаблан“.

Лујо и Јаблан су дечак и бик између којих постоји нераскидиво пријатељство. Нису имали своју кућу. Спавали су на њивама један поред другог сваке вечери, ма колико хладно било. Међутим, иако су били сиромашни, увек су били један уз другог. Где год да су били, увек им је било топло око срца. Као да су били обавијени невидљивим канапом другарства. Лујо је сваког дана, све до задњих сунчевих зрака напасао Јаблана. То је радио увек уз тепање и осмех на лицу. Јаблан му је био највеће богатство које је имао. Ни Јабланова љубав према Луји није била нимало слабија. Увек је био спреман на све када се радило о Луји. Јаблан је био велик и јак бик. Лујо се поред њега осећао сигурно као у топлом наручју рођене мајке. Кад Јаблан таман помисли да не може више, зачуо би се охрабрујући глас његовог Лује. То би му дало више снаге него сви мишићи света.

Заједно су били најјачи.

Лујо и Јаблан су прави пример оног топлог, дивног пријатељства које не попушта ни у најтежим тренуцима.

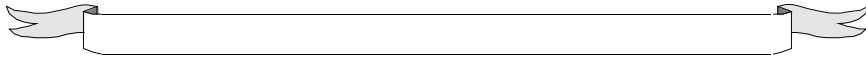
Јована Бубић VIIЗ

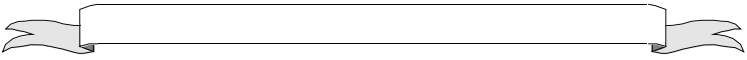
Шта је исправно од глагола СПАСИТИ, глагола ЗАСПАТИ и глагола СКЛОНИТИ?

- а) Они спасе. б) Они спасу.
а) Они заспу. б) Они заспе.
а) Они склоне. б) Они склону.

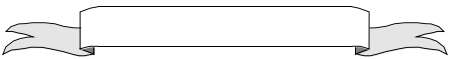
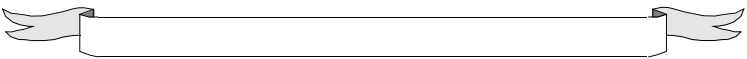
Живот је књига, а сваки дан нова страница.

Глупост не тражи истину него публику.

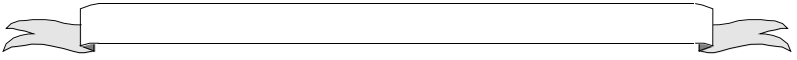
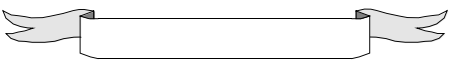

Изговорите што брже следећу реченицу;
ЧИЧА ЧЕДО СРЧЕ ЧАЈ ИЗ ЧУДНОГ ЋУПА.

Ријешите задатак:
 $8 : \frac{1}{2} * 2 = ?$

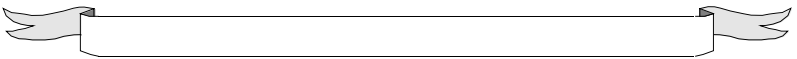
Боље је ћутати и срамотити се, него лупати и срамотити се.

Увјежбајте следећу брзалицу:

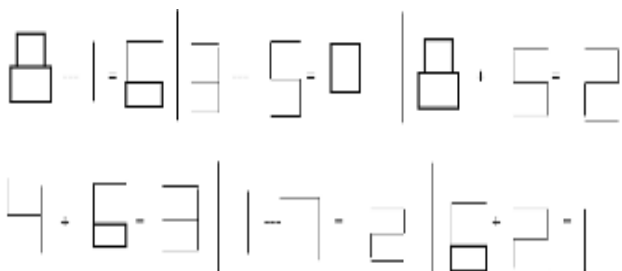
ЈЕСИ ЛИ ТИ ТО ТУ?
ЈЕСИ ЛИ ТИ ТУ ТО?
ЈЕСИ ЛИ ТО ТИ ТУ?
ЈЕСИ ЛИ ТО ТУ ТИ?
ЈЕСИ ЛИ ТУ ТО ТИ?
ЈЕСИ ЛИ ТУ ТИ ТО?

Као што знате, АНТОНИМИ су ријечи супротног значења, као на примјер: добар-лош, дан-ноћ, доћи-отићи итд. Али, ево једног ријетког примјера антонима са истим значењем.
ПОЛУПРАЗНА-ПОЛУПУНА (чаша)

Боље је бити господар неизговорених ријечи него слуга изговорених ријечи.

Успоставите једнакости премјештањем само једног палидрвца:

Шта је правилно?

а)спрјечавати	б)спречавати	в)спријечавати
а)брјегови	б)бријегови	в)брегови
а)ријечник	б)рјечник	
а)асистЕнт	б)асИстент	(на ком слогу је акценат?)
а)деликвент	б)делинквент	
а)атлански	б)атлантски	
а)крајем	б)крајом	
а)руководиоц	б)руководилац	

Више од прољећа

Док зима полако низ улицу креће
и мирисом кише најављује цвијеће,
природа се буди из дугога сна,
ал' права се снага у људима зна.

Лако је вољети сунце и дане,
кад озелене шуме и процвјетају гране,
ал' живот је често и вјетар и тмина,
гдје треба ти ослонац, а не тишина.

Прави је друг к'о прољеће равно,
што поправи срце кад је поломљено.
Он није ту само кад се пјесма ори,
већ остаје с тобом кад судбина гори.

Зато, не гледај само у облаке плаве,
велике се приче у дланове ставе.
Кад руке те чврсто у невољи стежу,
то су те нити што нас вјечно вежу.

Нек'латице падну, нек'замирише трава
ал'искрена ријеч је побједа права.
Јер прољеће прође, к'о сјенка на зиду,
ал' прави другари никад не иду.

Ивана Ђурић VIII-1

Другарство

У свијету што се као вртешка окреће,
други је онај што ти доноси прољеће.

Кад облак сиви сакрије ти дан,
он је ту да чува твој најљепши сан.

Рука у руци кроз олује јаке,
заједно лако пређемо препреке сваке.
Тајна се чува као највеће благо,
сваки је осмијех неизказано драго.

Нису то само ријечи на папиру чисте,
већ двије душе што мисле ствари исте.

И кад се лута и кад се пада,
пријатељ прави је вјечита нада.

То је лука гдје се свако смири,
гдје из сваког угла само љубав вири.
Највеће богатство које живот даје,
то је другарство што заувјек траје.

Леа Чупић VIII-1

Зимски распуст

Једног дана кад сам се пробудила, угледала сам снијег. Одмах сам изашла вани. Отишла сам по своју другарицу Катарину. Почеле смо правити великог Сњешка Бијелића. На Сњешку смо ставиле: шерпу, шаргарепу, камење и штапове. Након тога смо ишли на скијање на планину Влашић. Биле смо много срећне, јер смо провеле један сњегни дан.

Зимски распуст много волим јер га проводим са драгим особама, прослављам Нову годину и уживам у добром друштву.

Хана Хибић IIIЗ

ТИГАР

ХАСО: Хусо, шта би ти кад би те потјерао тигар?
 ХУСО: Ах, шта би? Ја би на дрво.
 ХАСО: А шта, тигар на дрво?
 ХУСО: Ах, шта би, ја би на грану.
 ХАСО: А шта тигар на грану?
 ХУСО: Ах, ја би на гранчицу.
 ХАСО: А шта тигар на гранчицу?
 ХУСО: Еј, Хасо, бено, па је л' ти навијаш за мене ил' за тигра?!

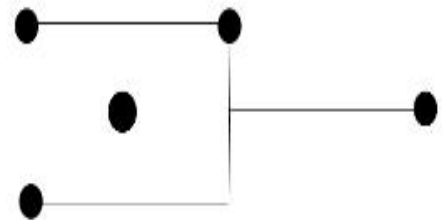

ГДЈЕ ЈЕ МОРЕ

НАСТАВНИЦА: Перице, покажи нам руком Јадранско море.
 Перица напамет маше руком по географској карти Европе горе-доле, тамо-овамо, и никако да га нађе.
 НАСТАВНИЦА: Ама, гдје је? Шта тражиш више?!
 ПЕРИЦА: Па, тражим гдје је мокро, наставнице.

Премјештањем два палидрвца ослободи се (избаци) смеће из лопатице.

РАЗБИБРИГА

Од три палидрвца (III) начини број већи од три, а мањи од четири.
 Од три (III) палидрвца начини четири.
 Од шест (VI) палидрвца, без ломљења, начини четири троугла исте величине.

Ријеши сљедећи задатак:

$x+x+x=30$

$x-y-y=2$

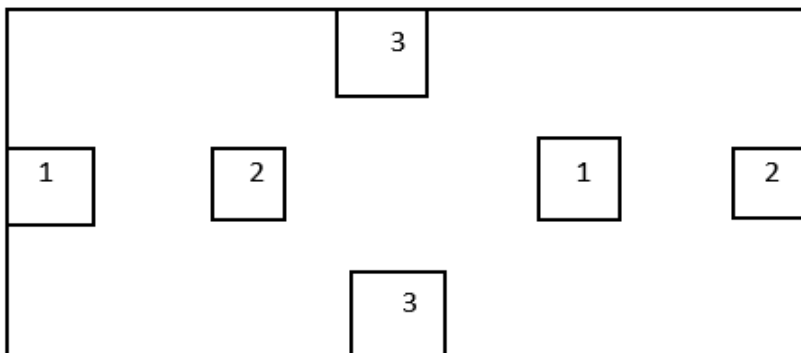
$x+y*z=12$

$\sqrt[3]{196} = 1 + 9 + 6 = 16 - 2 = 14$

$\sqrt[3]{343} = 3+4+3=10-3=7$

Колико је Z?

Споји исте бројеве кривом линијом, али тако да се ниједна не пресијеца.

Стави одређене знакове да добијеш 5.

$1 _ (2 _ 3) = 5$

ИЗЈЕДНАЧЕНО

На часу српског језика раде писмени задатак. Један ученик вади папирић, а професор загалами:
-Дај тај папирић, ухватио сам те!
Затечени ученик му да папирић и насмије се:
-Папирић је празан, 1:0 за мене!
Сви се насмијаше, а професор на то отвори дневник, упише му оцјену, па му рече:
-Е сад је изједначено, 1:1!

КО ЈЕ ПАМЕТНИЈИИ- ОЧЕВИ ИЛИ СИНОВИ?

Перица: Тата, ко је паметнији, очеви или синови?
Тата: очеви, сине, очеви.
Перица: А ко је измислио неизмјеничну струју?
Тата: Никола Тесла, сине.
Перице: Па, зашто није његов отац измислио?

ЗАГОНЕТКА

Пита учитељица Перицу:
-Перице, шта је то: Иде шумом не шушка, иде водом не брчка?
Послије дугог мозгања Перица ће: Загонетка!

ПОШТА

Перица положио испит и са срећом излази из школе. У пролазу га пита једна жена:
-Извини, младићу, знаш ли гдје је овдје пошта?
На то ће Перица:
-Ма како не знам, питајте ме нешто теже.

НЕ ПОЗНАЈЕМО СЕ

Каже тата Перици:
-Перице, ако и данас добијеш јединицу из неког предмета, ми се више не познајемо!!!
Је л' ти јасно?!
-Ама, јест, тата! рече Перица помало дрско.
Када се након школе Перица вратио кући, пита га отац:
-Перице, сине, да није и данас било кечина?
Перица: Извините, господине, ко сте ви? Ми се не познајемо.

Марина Стојановић VI-1

Софија Јурић VIII-4

Анастасија Тепић IX-1

Ирина Јовановић VIII-4

Нађа Васић VIII-3

Кристина Кутић IX-2

Сара Раљић VIII-2

Емрах Вревић IX-4

Анастасија Тепић IX-1

Урош Остић IX-1

Милош Јурић IX-1

Леа Чупић VIII-1

Милица Борјанић VII-3

Ањешка Васиљевић VI-1

Директор школе: Дајана Филиповић

Уредник листа: Миленко Столић

Редакција:

Софија Микановић, Стефан Велеушић, Марија Васић, Анастасија Врховац, Невена Пејић, Ањела Павловић, Страхиња Ћорић, Дајана Божић, Кристина Кутић и Владо Јошић.

Сарадници листа:

Мира Ђекановић, Славојка Божичковић, Дарија Марјановић, Наташа Тејиновић, Милка Зубић, Бранислав Тепић, Јелена Јурић, Далибор Ђурић, Зоран Тешић и Сенад Алагић.

Графичка обрада и припрема за штампу: Саша Благојевић

Тара Остић VI-1